

Πρὸς τὸ Περιοδικὸν "Α Ν Τ Ι"

*Αγαπητέ Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Περιοδικὸν σας ἀσχολεῖται συστηματικῶς καὶ κατ'ἐπανάληψιν
μὲ κυπριακὰ θέματα, τὸ ὁμολογῶ ὅμως πῶς βλέπω μὲ βαθειὰ πικρία
μιὰ ἔντονη μονομέρεια στὰ κείμενα ποῦ φιλοξενεῖτε τόσο ὅσον ἀφο-
ρᾷ τὰ θέματα ὅσο καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπο προσέγγισής τους.
Κατανοῶ, φυσικῶς, πῶς τὸ "ΑΝΤΙ" ἀπὸ τῆ φύση τοῦ κυνηγᾶ τὰ ἐντυπω-
σιακὰ, τολμηρὰ ἀμφισβητούμενα θάλλεγα θέματα καὶ πάλι ὅμως δὲ μπο-
ρῶ νὰ καταλάβω γιατί τὸ μεγάλο δράμα τῆς Κύπρου, τὸ κατ'ἐξοχή
πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, αὐτὴ ἡ αἰμάσσουσα πληγὴ νὰ θίνεται ἀκρι-
βῶς στὸ "ΑΝΤΙ" ὑπὸ μορφή ἄγριας πολεμικῆς ἐνάντια στὴν κυπριακὴ
ἀριστερά. Οἱ ἀναγνώστες σας παρακολουθοῦν ἀπὸ τεῦχος σὲ τεῦχος
τὸ ξεδίπλωμα μιᾶς ἀπροσχημάτιστης ἐπίθεσης ἐνάντια στὸ ΑΚΕΑ,
στὸ ὁποῖο οὔτε λίγο οὔτε πολὺ φορτῶνεται ἀπὸ τὸν ἀρθρογράφον
σας οἱ εὐθύνες γιὰ τὴν κυπριακὴ τραγωδίαν :: "Στὴν Κύπρο ἡ Ἄρι-
στερά μπορούσε νὰ ἀποτρέψει τὴ συμφορὰ", εἶναι ὁ τίτλος τοῦ ἄρ-
θρου στὸ τεῦχος τῆς 3ης Φεβρουαρίου. "Κυπριακὴ Ἄριστερά-Ἰπὸ-
δειγμα ὑποταγῆς καὶ ἀφοσίωσης γιὰ νὰ παῖξει ἀποφασιστικῶς ρόλο
στὴ σκαμνέρα τοῦ κυπριακοῦ;", ἦταν ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου στὸ τεῦ-
χος τῆς 11ης Ἰανουαρίου. Δὲν ὑπάρχει χαρακτηρισμὸς ποῦ δὲν
προσάπτεται στὴν κυπριακὴ ἀριστερᾶ παρουσιάζεται προδοτικὴ (συμ-
πράττει μὲ τοὺς βρεττανοὺς ἀποικιστῆς), καιροσκοπικὴ, δουλικὴ,
δειλὴ, ἄλλοπρόσαλλη, στείρα κλπ. κλπ. "Ἐν τῷ περιοδικῷ σας ἀνῆκε
στὴν κατηγορίαν τῶν κίτρινων ἐντύπων θὰ ἦταν κατανοητὸς ὁ παθια-
σμένος αὐτὸς ἀντισημιτισμὸς (ἢ Σία γιὰ ἐνημέρωσή σας ἀφιέρωση
στὸ ΑΚΕΑ σειρά ἀπὸ δοκίμια ποῦ κυκλοφοροῦν στὴν ἀγορὰ). Δὲν εἶ-
ναι ὅμως τέτοιο τὸ περιοδικὸν σας. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ λυπηρὸ.
Ἔχει μιὰ ἱστορίαν ἀντιφασιστικὴν, ἀντιστασιακὴν, κυκλοφορεῖ μέσα
σ' ἓνα κῶσμο ποῦ φυτεύει στὴν προοδευτικὴ ἀριστερὴν σκέψιν καὶ
εἶναι τόσῳ ἀνεξήγητο αὐτὸ ποῦ κάνετε μεταφέροντας ἀβασό-

νιστα στο αναγνωστικό σας κοινό τα προσωπικά πάθη και το άγχος, τους υποκειμενισμούς του ταχτικού σας άρθρογράφου Πλουτή Σέρβα, ενός απόβλητου του κόμματος των κυπρίων εργαζομένων, ενός από χρόνια έπαγγελματία πολέμιου του κομμουνισμού. Είναι έντιμο αυτό έναντι του κυπριακού λαού όπου το ελάχιστο ό ένας στους τρείς δέχεται το ΑΚΕΛ σαν τον καθοδηγητή και εμπνευστή των αγώνων του για να μη ρωτήσω αν είναι αυτό έντιμο έναντι του ίδιου του κόμματος του όποιου ή αποφασιστική σφραγίδα βρσκαεται από δεκαετίες παντού ο'ύλες τις πτυχές της ζωής του νησιού; *Επιμένω, βλέπετε, ο'αυτό το σημείον γιατί πιστεύω πως υπάρχει εδώ μια κατάφωρη άδικία σαν ληφθεί μάλιστα υπ'όψη πως όλα αυτά γίνονται έρημην του μεγάλου κατηγορουμένου μπροστά ο'ένα κοινό που για πολλούς λόγους δεν είναι ενημερωμένο για τις λεπτομέρειες των κυπριακών πραγμάτων.

Και τώρα επί της ούσιας των άρθρων. Δεν πρόκειται, φυσικά, να παρακολουθήσω τον άρθρογράφο σας σε όλη την έκταση του ύβρε-ολογίου του. Γ'όμολογώ πως αν τ'άρθρα αυτά είχαν δημοσιευθεί στην Κύπρο το ΑΚΕΛ θα τα προσπερνούσε με περιφρόνηση όπως έκανε δεκαετίες τώρα για όλη την άρθρογραφία του Π.Σ. Κι'αυτό ήταν το μεγάλο παράπονο του κυρίου αυτού που όσο κι'αν προσπαθούσε περνούσε θλιβερά άπαρατήρητος. Ήταν τόσο κατακωρυφη ή πτώση του προς ό,τιδήποτε μπορούσε να πληξει το ΑΚΕΛ και την ήγεια του. Όσο και να σας φαίνεται παράξενο-λαμβάνοντας υπ'όψη εκείνα που λέει τώρα- υπήρξε καιρός που ο Π.Σ. ήταν πρωταγωνιστής της θέσης ή Κύπρος πρέπει να παραμένει τυφλά πιστή στο έθνικό κέντρο της Αθήνας, πως δεν πρέπει για κανένα λόγο να ξεφύγουμε από το σύνθημα της αυτοδιάθεσης. Φότευσε ο Π.Σ. κατά καιρούς και στα σκοτεινά παρασηκηνια της αντιμακαριακής αντιπολίτευσης, πραγματοποίησε και ταξίδια στο Πεκίνο, δημαγωγησε άρκετά και γύρω από την "Ανοιξη της Πράγας" έχοντας πάντα

οάν κίνητρο τόν παθιασμένο άντισοβιετιομό και άντιακελισμό.
"Όλα αύτά όμως δέν τά ξέρουν οί άναγνώστες σας για να προφυ-
λαχτούν.

Ο ίδιος λοιπόν ό άρθρογράφος σας έντοπίζει στο τελευταίο
του άρθρο"τά άμαρτήματα" του ΑΚΕΑ στη θβση του για το στάδιο
του κυπριακού άγώνα. Για το ότι δηλαδή το ΑΚΕΑ θεωρούσε το
στάδιο έθνικοαπελευθερωτικό. Κι' αυτό είναι κατά την άποψη του
"τετραγωνικά λανθασμένο". "Απ' έδω, λέει, "άπορρέουν όλα τά κακά
που κρατούσαν το ΑΚΕΑ με δεμένα τά χέρια, πιστό ύπόδουθο στη
γραμμή του έμπνευσμένου ήγέτη". "Απ' έδω ή έννευ όρων ύποταγή
στο Μακάριο". "Απ' έδω ή "άναστολή τήσικθε ταξικης έκδήλωσης".
"Απ' έδω ή άπόφαση του ΑΚΕΑ να μην καταχτήσει το 1970 τόν έλε-
γχο της Βουλής. Το ΑΚΕΑ συνεχίζω να παραθέτω τους συλλογισμοός
του άρθρογράφου σας, κάλυπτε τά πάντα πίσω από τη θβση ότι
"ό άγώνας πρέπει να είναι ένιατός". Στην κβθε λαϊκή δυσανα-
σχέτηση προβαλε πάντα ό άπόηχος του συνθήματος του ΑΚΕΑ για
ένότητα. Κι' όλα αύτά τάκανε το ΑΚΕΑ κατά τόν Π.Σ. ένψ ή Κβ-
προς είχε άναγνωριστή από το 1960 "οάν άνεξάρτητο, κυρίαρχο
κράτος". "Ήταν "πλήρως έλευθερο στην έξωτερικη και έσωτερικη
του πολιτικη". "Όσο για τις βρεττανικες βάσεις στα έδάφη
της Κβπρου μήπως, ρωτά, "όλοκληρη ή Εύρώπη δέν είναι κατεστραμέ-
νη με βάσεις" κι' όμως δέν λένε οί άλλες ευρωπαϊκές χώρες πως
περνούν από έθνικοαπελευθερωτικό στάδιο άγώνα. Κι' όσο για την
συνθήκη έγγύησης μήπως τόσες χώρες στην Εύρώπη δέν είναι συν-
δεδεμένες με το ΝΑΤΟ ή το Σύμφωνο της Βαρσοβίας?

"Όλα αύτά τά άνειδιήγητε γράφονται και σεργίρονται με σοβα-
ροφάνεια έπιστημονικης άνάλυσης κι' άς έχει μεσολαρήσει το φο-
βερό καλοκαίρι του 1974 κι' άς έχει διαφανή με τόν πιο πειστικό
τρόπο το πόσο τραγικά εύθραυστη ήταν ή κυπριακή άνεξερτησία,
τό πόσο κοντά, μέσα στην αύλη, μέσα στο σπίτι μας, βρίσκονταν

ὁ ξένος κατακτητής. Τὸ ἐπιληπτικώτερο ὅμως εἶναι ὅτι ὁ ἀρθρογράφος σας κάνει ἀναφορά καὶ στὴν συνθήκη Ἑγγύησης ποὺ τὰ ὄρια τῆς ἦταν "σαφῶς καθορισμένα στὸν ἀποκλεισμό τῆς Ἑνδόσεως καὶ τῆς διχοτομήσεως". καὶ καὶ τὰ νήπια ἀκδημὴ ξέρουν πὼς ἡ συνθήκη Ἑγγύησης λειτουργοῦσε σὰν τὸν Δοῦρειο Ἴππο μέσα ἀπὸ τὸν ὁποῖο μπῆκαν στὸ νησί οἱ ὄρδεις τοῦ Ἀτίλλα γιὰ νὰ ἀνατινέξουν στὸν ἄερα τὸ Κράτος καὶ νὰ τοῦ ἐπιβάλλουν μιὰ καινοδουλία κατοχῆς. Τυπικῶς, φυσικῶς, ἡ συνθήκη Ἑγγύησης μιλοῦσε μόνο γιὰ ἐπέμβαση σὲ περίπτωση ἀπειλῆς γιὰ ἔνωση ἢ διχοτόμηση ἀλλὰ ἦταν ἀριετὸ τὸ δικαίωμα τῆς μονομεροῦς ἐπέμβασης ποὺ πρόσφερε γιὰ νὰ τεθῆ σὲ λειτουργία ὁ ἐπιδρομικὸς τῆς μηχανισμὸς τῆν ὁποιαδήποτε στιγμή ὅπως καὶ ἔγινε τελικῶς μὲ τὸ προσχημα τοῦ χουντικοῦ πραξικοπήματος ποὺ τὸ σκηνοθέτησε τὸ ἴδιο ἱμπεριαλιστικὸ κέντρο. Ἡ συνθήκη αὐτὴ δὲν ἔχει οὐσιαστικῶς ὁμοιότητα στὰ χρονικὰ τῆς σύγχρονης διεθνοῦς διπλωματίας καὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ ἀποτελεῖ ἓνα ἰσχυρότατο κατάλοιπο ἱμπεριαλιστικῆς παρουσίας στὴν Κύπρο ποὺ ἀκρωτηρίαζε τὴν ἀνεξαρτησία τῆς καὶ ἐμπόδιζε τὴν ὅποια σοβαρὴ κίνηση πρὸς τὰ μπρός. Κι ὅμως ζητᾷ ὁ Π.Σ. νὰ καθίσει στὸ καμινί τοῦ ΑΕΕΑ γιὰτὶ δὲν τόλμησε νὰ καταλάβει τὴ Βουλὴ τὸ 1970. Σὲ μιὰ περίοδο, μάλιστα, ποὺ στὴν Ἑλλάδα βασιλευε ἡ χούντα τοῦ Παπαδόπουλου, ποὺ ἐκτὸς τῶν δικαιωμάτων τῆς μονομεροῦς στρατιωτικῆς ἐπέμβασης σὲ περίπτωση παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος διέθετε στὴν Κύπρο καὶ γύρω στοὺς 1500 ἀξιωματικὸς μὲ ἀπόλυτο ἔλεγχο στὴν Ἑθνικὴ Φρουρὰ. Σὲ μιὰ περίοδο ποὺ ὁ Παπαδόπουλος καὶ Σὺλα ἔρριχνε ὄλο του τὸ βῆρος στὴ διάσπαση τοῦ ἐσωτερικοῦ μας μετώπου, προσπαθοῦσε πρὸς ἀπὸ τὸ προκάλυμμα τῆς ἐνωσιολογίας, τῆς ἐθνικοφροσύνης καὶ τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ νὰ ἀντιπαρατάξει λαϊκὸ μέτωπο στὸ Μακάριο καὶ τὶς πατριωτικὲς δυνάμεις. Κι ἀμφιταλαντεύονταν τότε τὰ δεξιὰ στρώματα, κλονίζονταν. Σὲ λίγο ἡ ἐπέθεσις αὐτὴ

θα κλιμακωνονταν με τη χρησιμοποση όλων των θεμιτων και αθεμιτων μεσων, θαμπαινε σε κληση κι'ο παραγοντας των τριων μητροπολιτων, θα στελνονταν τα γνωστα τελεσιγραφα της Αθηνas, θα κατεβαινε ο Γρεβας στην Κυπρο, θα στηνονταν με την ζμεση συνδρομη ελλαδιτων επιτελικων αξιωματικων της Εθνικης Φρουρας η ΕΟΚΑΒ και θαρχιζε η δραση της συστηματικης καταλυσης του Κυπριακου Κρατους. Κι'αυτη η εκστρατεια αναπτυσσονταν ενω οι παντες βυσοδομοουσαν τριγυρω, οι Αμερικανοι και το ΝΑΤΟ προσφεραν ανοιχτη υποστηριξη στη συνωμοσια (δηλωση του Λουντες εναντια στο Μακαριο και υπερ των μητροπολιτων), η Τουρκια εξωθουσε τον Ντενκτας σε αδιελλαχτες, παρελκυστικες θεσεις στις συνομιλιες κι'η γυραια Αλβιωνα με τις κυριαρχες βασεις της υποκρινονταν τον διμεροληπτο "τρίτο".

Μεσα σ'ολα αυτα τον κυκεωνα, όταν το Κρατος κρεμονταν ουσιαστικα απο μια κλωστη, υπηρχε αλλη θεση για ενα κομμα της εργατικης τάξης με συναλοθηση της αποστολης του και της ευθυνης του απο τη θεση του ΑΚΕΛ για την ευρύτερη δυνατη ενδτητα του λαου, όλων των στρωματων του εν οψει του εξωτερικου κινδυνου που λειτουργουσε με τις πραχτορικες του δυναμεις και οαν εσωτερικος κινδυνος, για τηνπληρη στηριξη του Προεδρου της Δημοκρατίας Αρχιεπισκοπου Μακαριου που ηταν ο λυσσασμενος στοχος της νατοικης συνωμοσιας; Εβλεπε το ΑΚΕΛ τότε την ολη εξαρση της αντικυπριακης συνωμοσιας σε αμεση εξαρτηση απο την κλιμακωση της επιδρομικότητας του Αμερικανικου Ιμπεριαλισμου στη Μεση Ανατολη, σε αμεση εξαρτηση με τη σταδιακη μετατροπη του μεσανατολικου χωρου στο κατ'εξοχην πεδιο των διεθνων συγκροσεων, γεγονος που απαιτουσε τη χτησιμοποση της Κυπρου σε αξιόπιστο για τους Αμερικανους Ιμπεριαλιστες στρατιωτικο προγεφύρωμα. Φυσικα ολα αυτα τα ζητηματα ουρε και που τα συλλαμβανει - η δεν θελει να τα συλλαβει - η κεραλα του αρθρο-

γράφου του περιοδικού σας. Στα άρθρα του αποσιώζουν σκανδαλωδώς οι Ιμπεριαλιστές και το ΝΑΤΟ. Οι θανσοίμοι αυτοί έχθροι της Κύπρου. Μα ούτε καλὰ καλὰ φιγουράρουν στα άρθρα και οι έσωτερικοί έχθροι. Και δέν είναι τυχαίο αυτό. 'Η γωνιά από την όποια θέλησε νά προσεγγίσει τό πρόβλημα - τά άμαρτήματα δηλαδή του ΑΚΕΑ σάν ή αίτία της συμφορᾶς δέν άφηνε περιθώρια παρεμβολής της νατοϊκής και χουντικής συνωμοσίας. Ούσιαστικά ό άρθρογράφος σας βλέπει τό κυπριακό σάν ένα πρόβλημα έλληνο-τουρκικών σχέσεων. Το ίδιο άκριβώς σπρωκάνουν και ή "Αγκυρα και ή Ιμπεριαλιστική προπαγάνδα. 'Η 'Ελληνοκυπριακή Κοινότητα καταπνέζε δῆθεν την τουρκική κοινότητα, δέν της άναγνώριζε δικαιώματα ίσοτιμίας, την ύποτιμοῦσε κ.λ.π. Σ' αυτό τόν τομέα υπήρξαν παραλείψεις κι' αδυναμίες στηνκυβερνητική πολιτική και τό ΑΚΕΑ σάν κώμα όλων τών Κυπρίων εργαζομένων 'Ελλήνων και Τουρκικών δέν έπαψε ποτέ νά πιέζει προς την όρθή κατεύθυνση και νά άσκει την κριτική της για τίς τυχόν όλιγωρίες. Σε καμιά όμως περίπτωση δέν μπορούμε νά πούμε ότι έκει βρίσκεται ή ούσα του Κυπριακού. Το Κυπριακό ήταν και παραμένει πρόβλημα που τό δημιουργεί όχι απλώς ή γενική Ιμπεριαλιστική παρουσία στην περιοχή αλλά ή συγκεκριμένη Ιμπεριαλιστική ύλική παρουσία στο νησί.-συμπεριλαμβανομένων και τών βρετανικών κυρίαρχων βάσεων που έπίτός τών άλλων αποδειχτηκαν και μέσον έφαρμογής τών σχεδίων διχοτόμησης της Κύπρου του πιο σίγουρου δηλαδή τρόπου νατοποίησης της νήσου. Και είναι τό ΑΚΕΑ περήφανο γιατί δέν έχασε μέσα σε όλα αυτά τά χρόνια τόν προσανατολισμό του κατορθώνοντας έτσι νά καταστή ή ραχοκοκκαλιά του παλλαϊκού πατριωτικού κινήματος που πρόσφερε στο Μακάριο την εύρύτατη βάση του και βοηθώντας στο νά απομονώνονται πολιτικά τήνκάθε στιγμή οι διασπαστές και οι προδότες, του ήθελαν άκριβώς νά προσδώσουν ταξικό χαρακτήρα στα προβλήματα της Κύπρου. Με αυτό τόν τρόπο

δεν επέτρεφε, ~~δηλαδή~~, στον αντικομμουνισμό να ριζώσει, προώθησε τις θέσεις του και μετέτρεφε σταδιακά με την επιμονή και επιμονή του και τον αδιαμφισβήτητο πατριωτισμό του τα αντιιμπεριαλιστικά του συστήματα σε συνθήματα των μαζών και της κυβέρνησης άκρως. Το ΝΑΤΟ είχε γίνει για τις τεράστιες μάζες του λαού μας και για την επίσημη κυβερνητική πολιτική ο κακός δαίμονας της Κύπρου. Πλήρης ανεξαρτησία που σημαίνει πρό πάντων κατάργηση των Συνθηκών Έγγυησης και Συμμαχίας, ήταν η γραμμή του Κόμματος. Δημοκρατική λύση όλων των διακοινωνικών διαφορών, συνεπής, άδоксиευτη πολιτική, πορεία προς την κατάργηση των βρετανικών βάσεων, αποστρατικοποίηση. Μόνο σε τέτοιες συνθήκες θα μπορούσε η Κύπρος να μπει σε δρόμο σοβαρών κοινωνικών μεταρρυθμίσεων αν και στην πορεία των καθημερινών αγώνων αντιμετωπίζονταν και άδονταν σοβαρά κοινωνικά προβλήματα. Με συνέπεια το ΑΚΕΛ πάλαιψε όλη την τρομερή δύσκολη περίοδο που προηγήθηκε της τραγωδίας του Ιούλη για να θωρακίσει το Μακάριο και το Κράτος, πιέζοντας άφορητα για την αποτελεσματική πάταξη της γριβικής τρομοκρατίας μέσω των κρατικών δυνάμεων ασφαλείας, μέσω μιας λαϊκής πολιτοφυλακής στην οποία το ΑΚΕΛ θα πρόσφερε όλες του τις δυνάμεις, για τη μετατροπή της Έθνοφρουράς σε πραγματικό Κυπριακό Στρατό, πιστό στο Λαό του και στα πραγματικά συμφέροντα της δημοκρατίας. Η θωράκιση, δυστυχώς, δεν πραγματοποιήθηκε στο βαθμό που θάπρεπε, το γεγονός όμως ότι το πραξικόπημα αναγκάστηκε να το αναλάβει απ' ευθείας ή φοδόντα με τις δυνάμεις της ένοπλης δύναμεις με όλες τις γνωστές συνέπειες για την ίδια δείχνει ότι το έσωτερικό μέτωπο της Κύπρου ήταν σκληρό καρδί. Και τώρα, παρ' όλες τις κατοπινές αιματηρές και αφάνταστα τραγικές περιπέτειες ο Λαός μας εξακολουθεί να είναι άκρως ένα σκληρότατο καρδί στα δόντια των όποιωνδήποτε μνηστήρων γιατί οι όρθες εκτιμήσεις της πολιτικής του ήγους σφουρηλάτησαν και σφουρηλα-

τουν το στερεο μετωπο πάλης. Καί εδῶαι αὐτό ἀκριβῶς τὸ ὑψηλὸ φρόνημα, ἡ ἀντοχή καί ἡ ἀγωνιοτικότητα καί πολιτικὴ ὀριμότητα ποῦ προκαλοῦν σήμερα μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἐρεϊπια τῆς καταστροφῆς με τὴν προσφυγιά τῶν 200.000, τὴν οἰκονομικὴ ἀποτελεμάτωση καί τὸ βραχὺ τῆς τουρκικῆς στρατιωτικῆς παρουσίας, τὸ θαυμασμὸ ὄλων τῶν ξένων.

Τὸ μέλλον δέν εἶναι ὀπωσδήποτε καθαρὸ. Ὁ ἀγῶνας εἶναι ἐξαιρετικῶς τραχὺς, ὁ ἐχθρὸς ἀδίστακτος με συνασπισμένες τίς δυνάμεις του, ὁ λαὸς μας δεινοπαθεῖ σὲ ἀφόρητες συνθήκες. Τὸ ΑΚΕΛ ὅμως μαζί με τίς ἄλλες πατριωτικὲς δυνάμεις δείχνει τὸ ὄρμηο τῆς σωτηρίας. Νὰ στραφοῦμε, τὸν εἶζει, ἀποφασιστικῶς πρὸς τοὺς διεθνεῖς χώρους, πρὸς τοὺς φυσικοὺς μας συμμάχους πρὸς τὸ σοσιαλιστικὸ κῶσμο, κυρίως πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση ποῦ με συγκεκριμένα διαβήματα ἀξίωσε καί πρόσφατα ἀκόμα ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καί τῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Ο.Η.Ε. γιὰ τὴν Κύπρο, ἐνῶ ταυτόχρονα διατρένωσε τὴν ἀντίθεσή της στὴ διχοτόμηση. Στὸν εὐρὺ διεθνῆ χώρο στὰ πλαίσια μιᾶς διεθνοῦς συνδιάσκεψης ἡ Κύπρος θὰ μπορέσει νὰ ἐξουδετερώσει τοὺς κινδύνους στραγγαλιμπῦ της ἐξασφαλίζοντας ταυτόχρονα τίς ἀπαραίτητες διεθνεῖς ἐγγυήσεις γιὰ τὴν πλήρη ἀνεξαρτησία καί καί κυριαρχία της, γιὰ τὴν πλήρη ἀποστρατιωτικοποίησή της. Ἡ ὑλοποίηση αὐτῆς τῆς γραμμῆς θὰ προσφέρει ἰσχυρὰ ἐρεϊπιατα στὸν κυπριακὸ ἀψῶνα καί θὰ βοηθήσει καί ἐσωτερικῶς στὴ συνταγματικὴ διευθέτηση τοῦ προβλήματος βάσει μιᾶς πολυπεριφερειακῆς ὀμοσπονδριακῆς διάρθρωσης με ἰσχυρὴ κεντρικὴ κυβέρνηση ποῦ θὰ ἀπέκλειε καί τὴ μετακίνηση πληθυσμῶν ποῦ ἀξιώνει ἡ σοβινιστικὴ ἡγεσία τῆς Ἄγκυρας ὅπως ἐπίσης καί αὐθαίρεσες καί τυχόν προσάρτηση ἐδαφῶν στὴν περίπτωση τῆς διζωνικῆς ὀμοσπονδίας με χαλαρὲς κεντρικὲς ἐξουσίες.

Θὰ μποροῦσαν νὰ εἰπωθοῦν πολλὰ γιὰ τὸ ΑΚΕΛ, τὴ γραμμὴ, τὴν ταχτικὴ καί τὸ πρόγραμμα του δέν νομιζῶ ὅπως πῶς εἶναι ἐδῶ ὁ τόπος γιὰ ἕναν τέτοιο ἀπολογισμὸ. Θέθελα μόνον νὰ καταλήξω με τοῦτο

ἔδῳ ἄφοῦ πρώτα σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴ φιλοξενία σας. τὸ ΑΚΕΑ δὲν πιστεύει πῶς ὑπῆρξε σὲ ὅλη τὴ μακροχρόνη δράση του σὲ ὅλα ἔλκνθαστο. Πιστεύει ὅμως πῶς μὲ τὴ συλλογικὴ καθοδήγηση ποῦ ἀποτελεῖ κανόνα τῆς δουλειᾶς του, μὲ τὴ μόνιμη, ἀδιάρρηκτη ἐπαφή του μὲ τὰ πλατεῖα ἐργαζόμενα στρώματα, μὲ τὴ χρησιμοποίηση τῆς βασίου τῆς δοκιμασίας τῶν λόγων καὶ τῶν ἀποφάσεων στὰ ἔργα καὶ στὴν πράξη καὶ μὲ τὴ σταθερὴ του προσήλωση στὴ ν πρωτοπόρα του ἰδεολογία ποῦ τὸ δίνει μὲ τὸ πανίσχυρο μέτωπο τῶν λαῶν μπορεῖ ἔγκαιρα νὰ διορθώνει τὴν πορεία του ἂν παρίσταται ἀνάγκη ἔτσι ποῦ νὰ δικαιώνει τίς μεγάλες προσδοκίες ποῦ ἐναποθέτει πάνω του ὁ λαὸς καὶ ἡ Πατρίδα.

μὲ ἔκτιμηση

Π. Παιονίδης

μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ ΑΚΕΑ

* Ἀθήνα, 10 Φεβρουαρίου 1975